

РЕШЕНИЕ

№ 647

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 03.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11401** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, във вр. чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Р. Н. А. Ал-Жабури, родена на 14. 03. 1972 г., гражданка на И., със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 1, чрез адв. П. К., срещу Отказ рег. № 5364р-20899 / 22. 10. 2021 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България на чужденеца.

В жалбата се излагат съображения, че е пребивавала в страната на законно основание, но поради влошеното здравословно състояние на съпруга ѝ се наложило да провеждат продължително лечение в И.. Сочи се, че посочения в заповедта период е фактически невъзможен, тъй като в рамките на 5 години, няма толкова дни, колкото са посочени. Твърди се нарушение на правото на личен и семеен живот. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

Ответникът - директора на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалните си представители, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателката Р. Н. А. Ал-Жабури, е чужденец, която има разрешение за продължително пребиваване в Република със срок до 05. 11. 2021 г.

На 10. 08. 2021 г., жалбоподателката е подала заявление за предоставяне на статут на постоянно пребиваващ чужденец, като са приложени изискуемите документи.

По повод на подаденото искане е изготвена технологична карта рег. № Г-3116 / 10. 08. 2021 г. (стр. 36) до директора на Дирекция „Миграция”, с мнение да се откаже разрешение за постоянно пребиваване, тъй като не са изпълнение условията на чл. 25, ал. 1, т. 5 от ЗЧРБ.

Видно от представената (стр. 55) справка за пътуване на чужденец считано от 01. 01. 2016 г. до 10. 08. 2021 г. Р. Н. А. Ал-Жабури, периодично пребивава в Р. България, като за този период отсъствията ѝ са 1868 дни.

С Отказ рег. № 5364р-20899 / 22. 10. 2021 г. на директора на Дирекция „Миграция“, е отказано исканото разрешение за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България на чужденеца.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Оспорения отказ е връчен на 25. 10. 2021 г., а жалбата е депозирана в АССГ на 05. 11. 2021 г., поради което е подадена в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция” – МВР, съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ.

Като мотиви за издаването на обжалвания административен акт, е посочено че чужденецът не е пребивавал законно и без прекъсване на територията на страната в продължение на 5 години преди подаване на заявлението, като периода на отсъствието не трябва да надвишава 30 месеца, докато в конкретния случай чужденеца е отсъствал 1868 дни.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 5 от ЗЧРБ, разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците, които са пребивавали законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на последните 5 години преди подаване на заявлението за постоянно пребиваване и за този период не са отсъствали повече от 30 месеца, като в случаите по чл. 24 в се отчита само половината от времето на пребиваване.

В конкретния случай, е безспорно, че Ал-Жабури не е пребивавала предвидения в закона период на територията на страната.

При това положение, според настоящия състав, административния орган е направил законосъобразен извод, относно липсата на изискуемата от закона предпоставка за предоставяне на Ал-Жабури, статут на постоянно пребиваване в страната.

Условията за предоставяне на такъв статут са изброени изчерпателно в ЗЧРБ, поради което отсъствието на който и да е от тях, представлява основание за отказ, без значение дали лицето е доказало съществуването на другите предпоставки.

Безспорно жалбоподателката е чужденец, а при извода, че не е пребивавала в страната за визирания в акта период, фактическият състав на приложената от ответника законова нормата е осъществен.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи, че това се дължало на

заболяването на мъжа ѝ, което е попречило на престоя ѝ. В случая действително е представено медицинско удостоверение, от което може да се направи извод за сериозни здравословни проблеми, на нейния съпруг, но това не се отразява на законността на отказа, тъй като в закона не са предвидени изключения от посочения период на пребиваване.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата свързани с посочения от орган период от 1868 дни на отсъствие от страната и факта, че в рамките на пет години има около 1825 дни, тъй като приложената справка за пътуване на чужденеца обхваща малко повече от 5 години, тъй като първото излизане за 2016 г. е станало на 21. 04. 2016 г., което е около три месеца и половина почти, преди предвидения в закона 5 годишен период. Дори и да се махнат обаче тези около 70 дни, пак отсъствието на жалбоподателката не може да се вмести в рамките на 30 месеца, което е допустимото от закона отсъствие.

Видно е, че представената справка за пътуванията на чужденеца не е оспорена от процесуалния представител на жалбоподателя, поради което съдът намира за безспорно доказан периода на отсъствие на жалбоподателката. Видно е, че допустимото от закона отсъствие от пределите на страната е в рамките на 30 месеца за период от 5 години или доколкото 5 години се равняват на 60 месеца, е допустимо за половината от периода, чужденеца да е отсъствал. В конкретния случай обаче престоя на Ал-Жабурни на територията на България е в рамките само на 2 до 4 дни за всяко влизане и всъщност целият ѝ престой в рамките на тези дори повече от 5 години е не повече от 1 месец.

В същото време с така постановения отказ, не се засягат в значителна степен интересите на чуждия гражданин, тъй като същата продължава да пребивава в страната поради разрешеното ѝ продължително пребиваване. В този смисъл са неоснователни изложените в жалбата доводи за нарушено право на личен и семеен живот, доколкото няма наложена ПАМ за отнемане пребиваването в Република България. Освен това, след изтичането на предвидения в закона срок от 5 години, няма пречка да подаде ново заявление за предоставяне право на постоянно пребиваване. В тази връзка съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи за нарушение на чл. 8 от ЕКПЧ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Н. А. Ал-Жабури, родена на 14. 03. 1972 г., гражданка на И., срещу Отказ рег. № 5364р-20899 / 22. 10. 2021 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България на чужденца.

ОСЪЖДА Р. Н. А. Ал-Жабури, родена на 14. 03. 1972 г., гражданка на И., да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: